



ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 38
(3313)
Год. XXX

Сряда, 28 март 1973 г.
Цена 2 стотинки

Механизаторите — челен отряд в селското стопанство

Окръжно съвещание по масово-политическата работа в Дъскот • Известни са първенците за 1972 година • Нов модел за водене на социалистическото съревнование

Вчера в Дъскот се състоя окръжно съвещание с партийния и стопански актив от селското стопанство по въпросите за условията на труд и бит на механизаторите и за отчитане на воденото социалистическо съревнование през 1972 година. Присъстваха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, заместник-министърът на Министерството на земеделието и храните д-р Иван Пенчев, секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт — Тодор Попов, председател на Окръжния съвет на Българските професорски сдружения Иван Златев.

След като се запознаха със създадените условия за труд и бит на механизаторите в Дъскот, първият заместник-председател на Окръжния комитет на БКП Райчо Пенчев изнесе доклад пред участниците в съвещанието. Той говори за резултатите от изпълнението на решенията на

бюрото на Окръжния комитет на БКП и изпълнителния комитет на Окръжния на роден съвет за подобряване състоянието на техниката, квалификацията, условията на труд и бит и масово-политическата работа сред механизаторите.

Райчо Пенчев се спира на голямото внимание, което се отнася за проблемите от социално-битов характер в резултат на порасналите грижи в много стопанства механизаторите се радват на отлични условия за работа и почивка. Като пример в това отношение Райчо Пенчев посочи Марава, Дъсково, Козлово и др. В същото време той се спира и на недостатъците, които са все още пречка в някои кооперативи за по-нататъшното подобряване на механизаторската професия.

Съдоклад за работата в тази насока и за изпълнението на съвместните решения в Дъскот изнесе секретарят на общинския партийен комитет в селото Пенчо Давидов.

Някои от проблемите на масово-политическата работа с

механизаторите засегнаха в своите изказвания бригадирът на промишлената бригада в Полски Сеновец Йордан Лазаров, председателят на съвета на секретарите на ОПК при АПК „Росница“ — Тодор Попов, механизаторката Величка Павлова и др.

Началникът на управление „Земеделие“ Стоян Димитров

В Окръжния

комитет на БКП

ЗА РИТМИЧНОСТ В ТРАНСПОРТА

В понеделник в Окръжния комитет на БКП се състоя съвещание с ръководителите на транспортните предприятия. На срещата бе поставен въпросът за изпълнението на насрещните планове през първото тримесечие.

В краткия обзор, направен от Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на Партията бе посочено с редица конкретни примери съществени пропуски в работата на отделни колективи от ЖП управление, окръжното предприятие „Транспед“, дирекция ДАТ и пристанището в Свищов.

В разискванията ръководителите на транспортните предприятия се спираха на основните моменти в дейността на трудовите колективи и направиха предложения, целещи по-добро координиране на общите усилия, за да се реализират социално-икономическите програми. Мнозина посочиха какви практически мерки са належащи ръководствата на колективите за преодоляване на изоставането.

В заключение първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев посочи основните слабости, които сега се допускат от партийните и стопанските ръководства в транспорта. Преди всичко сериозни недостатъци съществуват в посредните граи, където вагоните се подават и извозват с голяма закъснение, незадоволително се изпълнява графикът за движение на влаковете. Сериозно е подценен въпросът за поддържането на техническа изправност на автомобилите, на ниско ниво е обслужването на градското и крайградското движение.

Първият секретар на Окръжния комитет на Партията спира вниманието на присъстващите върху необходимостта от подобряване на съгласуваността и координацията в работата между отделните транспортни предприятия, като изтъкна особено отговорното място на окръжното предприятие „Транспед“ и отдела „Транспорт“ при Окръжния народен съвет.

Освен това трябва да се сведа до минимум непроизводствените престои както на работниците, така и на превозните средства.

Като отдели специално внимание на проблемите, свързани с износа, другият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев, лев изрази увереност, че трудовите колективи от транспорта и сега както през трудните дни на миналата есен, достойно ще се справят с отговорните задачи, от чието успешно решение до голяма степен зависи икономическият напредък на окръга.

Илия МАНЕВ

отчете резултатите от воденото социалистическо съревнование между АПК, ТКЗС и ДЗС във Великотърновски окръг през 1972 година и обяви наградите на първенците. Той съобщи решението на Окръжния народен съвет за награждаване на 40 механизатори със значката „Знатен механизатор“ и парични награди.

С приватствени думи към механизаторите се обърна и другият Върбан Джамбов. Той отдели голямо внимание на задълженията им, произтичащи от решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП.

Заместник-министърът на МЗХП връчи националната награда на окръга за различаване на комплексната механизация и знамето за национални първенци в цевкопроезизмостовото.

Носителят на „Народен орден на труда“ — златен — Марин Дяков — механизатор от ресенското стопанство, прочете отговора на механизаторите от нашия окръг на призива на първенците-механизатори от страната.

Николай ТОМОВ

иззатори от страната.

В заключение първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, който ръководи съвещанието, поздравя механизаторите и им пожела нови още по-големи успехи. Той говори за по-нататъшното подобряване на условията на труд и бит и масово-политическата работа сред членния отряд на нашето селско стопанство. Сега е необходимо — каза той — в това отношение да се утвърди комплексният метод в решаването на проблемите. Другият Василев се спира на ролята на механизаторите и социалистическото съревнование в навременното извършване на предстоящите селскостопански задачи.

Изпратена беше поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Накрая домакините от Дъскот показаха на участниците в съвещанието модел за отчитане на социалистическото съревнование. Изнесена беше богата концертна програма.

Николай ТОМОВ

Шеста сесия на Народното събрание

Вчера в сградата на Народното събрание започна своята работа Шестата сесия на върховния орган на държавната власт у нас. Той ще приеме отчета за дейността на правителството през 1972 г. и ще гласува редица закони, продиктувани от неговото развитие.

Първото заседание бе ръководено от д-р Владимир Бонев. На него с доклад на комисията по проверката на проведените частични избори за народни представители бяха утвърдени Димитър Методиев Христов, д-р инж. Христо Ангелов Паванатов, Димитър Русев Михайлов и инж. Стамен Цветков Стаменов.

След това беше разгледан законопроектът за утвърждаване на указите, издадени от Държавния съвет за времето от 20 декември 1972 до 5 март 1973 г. Становището на законодателната комисия по изменение на чл. 7 от закона за самооблагане на населението и допълнение на чл. 87 от закона за всеобщата военна служба в НРБ изрази народният представител Спас Райчев.

Д-р Вл. Бонев прочете предложението за утвърждаване на указа на Държавния съвет за промени в състава на Министерския съвет, с което бяха освободени зам.-председателят на Министерския съвет и председателят на Държавния комитет за планиране и Ненчо Станев за министър на народната просвета.

Вчерашното заседание прие отчета за работата на правителството през изтеклата година, докладван от председателя на Министерския съвет д-р. Станко Тодоров.

(Соб. инф.)

АРХИТЕКТУРА ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

В понеделник в Клуба на културните дейци се състоя годишното отчетно събрание на Дружеството на Съюза на българските архитекти — Велико Търново.

На събранията присъстваха председателят на Съюза на българските архитекти арх. Методи Писарски, секретарят на Окръжния комитет на Партията Николай Пашов, зам.-председателят на Окръжния народен съвет инж. Петко Василев, председателят на градския народен съвет Иван Генджов и др.

Доклад за едногодишната дейност на Дружеството прочете неговият председател арх. Иван Петков.

През отчетния период — отбеляза докладчикът — има значителни творчески успехи, между които групово жилище и ансамбъл „Пиколо“ на арх. Иван Чолаков, изложбените зали на СБХ на арх. Живко Драгомиров,

жилищни блокове в квартал „Триъгълник“ на арх. Магдалина Петрова Матанови, микрорайонен културен център — Велико Търново на арх. Иван Петков и др.

По доклада станаха очевидни разисквания. В своето изказване арх. Методи Писарски се спира на въпроса за комплексното изграждане на населените места, за техническия прогрес в съвременното строителство, за бъдещето на нашата архитектура и правилното разбиране на проектантския труд. Той оцени високо постиженията на великотърновските архитекти и подчерта отговорната им задача по изграждането на старопрестояния град.

В своето изказване другият Пашов взе отношение по работата на Дружеството на САБ и даде някои ценни препоръки.

Христо МЕДИКАРОВ

ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов се превръща в крупен учебен и научноизследователски център

От тази година — още четири нови специалности • Увеличава се броят на студентите • По-нататъшно разширяване на материалната база



Освен досегашните три специалности във ВФСИ „Д. А. Ценов“, по решение на Колегиума на Комитета за наука, технически прогрес и висше образование, от следващата учебна година се откриват допълнително още четири нови специалности. Ще бъде увеличен приемът на студенти. Това ще наложи необходимостта от бързо разширяване на материалната база на института и решаване на пъл комплекс от проблеми, свързани с нарастването на броя на студентите и преподавателите. По този повод гл. редактор на в. „Дунавско дело“ — Свищов Тинчо Янков се срещна с ректора на ВФСИ проф. Делчо ПОРЯЗОВ и го помоли да отговори на няколко въпроса:

Другарю Порязов, по какви специалности се води досега обучението във ВФСИ „Д. А. Ценов“ и какви нови специалности ще бъдат разкрити още през настоящата година?

Обучението в нашия институт досега се водеше само по три специалности. Те са: „Счетоводна отчетност“, „Финанси, кредит и застраховане“ и „Машинна обработка на икономическата информация“. Особено щастлив съм да съобща, че наред с тях Колегиумът на Комитета за наука, технически прогрес и висше образование ни дава още четири нови специалности, а именно: „Организация на производството и управлението в промишлеността“, „Икономика на труда“, „Икономика на организацията на вътрешната търговия“, „Управление и планиране на народното стопанство“ и „Икономика на труда“.

чението ще се води по 7 специалности. Искам да подчертая, че в своята близка четири десетилетна история институтът ни не е разполагал с толкова много специалности.

По редица от тези специалности ще бъдат разкрити отделни профили. Специалността „Финанси, кредит и застраховане“ ще има два профила: 1. Финанси и кредит, и 2. Застрахователно дело. Специалността „Икономика на труда“ също ще има два профила: 1. Научна организация на труда, и 2. Социално дело. Специалността „Организация на производството и управлението в промишлеността“ е оформена с четири профила. Не е уточнено обаче още разпределението им в трите икономически института. Нашият институт също така прави предложение специалността „Управление и планиране на народното стопанство“ да има два профила: „Управление на народното стопанство“ и „Планиране на народното стопанство“. Аргументите в защита на тази теза са солидни и смятаме, че нашите предложения ще бъдат приети.

Новите специалности, които са повече от досега съществували, ще доведат и до реорганизация на структурата на ВФСИ. Досегашните два факултета — Счетоводен и Финансов не

са в състояние да обхванат специалностите нито количествено, нито по съдържание. Вероятно те ще бъдат видоизменени и ще се разкрие нов, трети факултет — Отраслово-икономически, който ще обхване двете нови специалности — по промишлеността и търговията. Този въпрос ще бъде разрешен, надявам се, в близките няколко месеца.

Кое наложи необходимостта от обособяване на тези нови специалности и какви са съображенията на Комитета за наука, технически прогрес и висше образование те да бъдат насочени към нашия институт?

Специалностите „Организация на производството и управлението в промишлеността“, „Икономика и организация на търговията“ и „Управление и планиране на народното стопанство“ съществуват и досега, но бяха разкрити в София и частично във Варна. Необходимостта от специалността „Икономика на труда“ беше доказана от нашия институт. Нейното разкриване следва да се свързва с крайната необходимост от кадри по организацията на труда и социалното дело във всяка стопанска единица, обединение, окръжен народен съвет и министерство. Що се отнася до това, защо тези специалности са дадени на нас, мисля, че

наред с голямата нужда от икономисти, които изпитват страната, стои и авторитетът на института, извоюван в подготовката на висши икономически кадри.

Какъв ще бъде количественият ръст на студенти и преподаватели?

Големият брой специалности ще предизвика бърз ръст на числото на студентите. Само тази година в първи курс ще приемем 1200 студенти. От следващата 1974 година приемът в първи курс ще нарасне на 1600. При този прием в 1975 година общото число на студентите в нашия институт ще надхвърли 6000. По данни на Комитета за наука, технически прогрес и висше образование, ръстът на студентите за нашия институт през 1975 година в сравнение с 1972 се изчислява на 125 на сто. Само ще посоча, че за ВИС — Варненска висша школа — Варна това нарастване възлиза на 140 на сто, а за ВИИ „Карл Маркс“ се предвижда намаление до 80 на сто.

Какво се предвижда за разширяване на материалната база?

Ние вече строим център на изчислителен електронен състойност за 1 милион и 600 хиляди лева. Започна надстройката и пристройката на Финансовия факултет за 1 милион и 300 хиляди лева. Предвижда се през тази и следващата година да се построят физкультурни салони и площи. Цялостно обаче, всички въпроси ще бъдат решени с построяването на новия студентски градче.

И в заключение — как виждате бъдещето на нашия институт?

Ще бъде кратък. Като вземем пред вид новите специалности и предстоящото разкриване на две лаборатории за научноизследователска дейност, ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов се превръща в крупен учебен и научноизследователски център.



Резултати

от социалистическото съревнование между АПК, ТКЗС и ДЗС във Великотърновски окръг за 1972 година

АПК

На първо място в окръга се нарежда АПК „Тр. Сара Лиев“ — Велико Търново с общ доход на един постоянно зает в производството 2486 лв. 42,2 лв. материали и 88,6 лв. производствени разходи на 100 лв. продукция от растениевъдството и 56,4 лв. материални и 96,6 лв. производствени разходи за 100 лв. продукция от животновъдството.

АПК „Тр. Саралиев“ е изпълил плана за средните доходи за пшеницата — 129,8 лева, за царевича — 132,5 лева, за слънчогледа — 106 лева, за кравето мляко — 102 лева, за вълната — 115 лева, изпълнен е планът за изкупуване на селскостопанската продукция по всички показатели над 100 на сто.

АПК „Тр. Саралиев“ се награждава с преходното червено знаме на ОНС, грамота и парична награда от 500 лева.

На второ място се нарежда АПК „Янтра“ — Полски Тръмбеш с 2376 лв. общ доход на един постоянно зает в производството и 32,8 лв. материални и 70,9 лв. производствени разходи за 100 лв.

продукция от растениевъдството и 68,6 лв. материални и 101 лв. производствени разходи за 100 лв. продукция от животновъдството. АПК „Янтра“ изпълни 100 на сто плана за договорното изкупуване на продукцията с изключително нагроздот и домогатите.

АПК „Янтра“ се награждава с грамота и парична награда от 300 лв.

ТКЗС

Между кооперативите и държавно-земелски стопанства от полския район на първо място в окръга се нарежда ТКЗС — Ресен. Общият доход на един постоянно зает в производството е 2772 лв. Изразходвани са 33 лв. материални и 71,2 лв. производствени разходи за 100 лв. продукция от растениевъдството и 67,6 лв. материални и 102 лв. производствени разходи от животновъдството.

ТКЗС — Ресен се награждава с преходното червено знаме на ОНС, грамота и парична награда от 300 лв.

(Следва)

ОБУЧЕНИЕ НА ПАРТИЙНИЯ АКТИВ

Общинските партийни комитети в Самоводене и Драганово организираха в Центъра за подготовка на кадри в с. Вонеща вода курс с партийния актив. Пред курсистите бяха изнесени лекции по партийно-политическата и организационната работа. Те бяха запознати и с някои въпроси от икономическото развитие на страната.

Участниците в курса имаха среща с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. (Соб. инф.)

На 3 март т. г. се навършват две години от откриването на XXIV конгрес на КПСС, който прие исторически решения за по-нататъшното ускорено развитие на съветската икономика през годините на деветата петилетка.

Две години съветският народ успешно претворява в живота директивите на XXIV конгрес на КПСС.

Четете в днешния брой на стр. 4 „СЪВЕТСКАТА ДЕДИЛЕТКА В ДЕЙСТВИЕ“.

Хроника

ОКРЪЖНИТЕ КОМИТЕТИ НА БКП и Окръжните комитети на борците против фашизма и капитализма във Велико Търново и Габрово организируют утре от 10 ч. са в с. Балван тържествено честване на 29-годишнината от Балванската битка на Габровско-Свиленския партизански отряд.

ОБСЪЖДАНЕ НА В. ЛИТЕРАТУРЕН ФРОНТ организира в петък от 18 ч. в салона на сладкарницата „Орбита“ Съюзът на научните работници — Велико Търново съвместно с редколението на в. „Литературен фронт“.

ИЗЛОЖБА „Румънската младеж“ е открита в салона на сладкарницата „Орбита“ при Младежкия дом — Велико Търново. Много фотографии и табла запознават посетителите с участието на младежите в обществения и политически живот на Румъния.

Партийната организация в Чапаево — политически ръководител на трудещите се

На 30 март се навършват 29 години от гибелта на на родния партизанин Стефан Недялков (Чапаев), загинал героически в борбата с фашистките наемници няколко месеца преди изгрева на сво бодата. Със своя принос за учредител в м.с. Царския извор (сега Чапаево), с целта си създателен живот, той с възрастен един голям пример за явност и всеотдайност към великото дело на нашата революция.

Пред годишнината от неговата смърт искаме да споделим мисли за партийната организация, в която той израсна и беше нейн секретар, за политическата основа в селото, в която той се закалява, за да влезе в пантеона на безсмъртните.

През своя 50-годишен героичен живот партийната организация в Чапаево винаги е стояла на правилни партийни позиции. Въпреки трудностите и изпитанията, тя е намирала сили да се бори и да отстоява делото на Партията. Показвала е правилния път на народа и даде своя принос за победата на социалистическата революция, която спаси нашата страна от трета национална катастрофа, пред която я бяха изправили българските слуги на германския фашизъм.

Победата на Девети септември 1944 година изтъква завинаги нашата страна от чуждата империалистическа зависимост и откри пътя за построяване на социализма в България. За 28 години на родна власт обликът на нашата страна, в това число и на с. Чапаево, се измени коренно. Някогашната изостанала, бедна и унижена капиталистическа България се превърна в свободна независима страна, с напреднала индустрия, едро механизирано селско стопанство, с укрепена икономика и социалистическа култура.

Под ръководството на Българската комунистическа партия, с братската помощ на Съветския съюз и в тясно сътрудничество с другите социалистически страни, българският народ успешно решава задачите за завършване строителството на социализма и успешно изгражда развито социалистическо общество.

Огледайки изминалия полувековен героичен живот на партийната организация в Чапаево, с особена гордост си спомняме за ония дни на борбата, която трудещите се от

това село водиха против монархо-фашистката диктатура. Тази борба се разгрява особено силно през 1941—1944 г., когато партийната организация записва славни страници в освободителната борба на нашия народ. Въпреки жестоки фашистки терор, партийната и ремсовата организация водиха сурова борба и не се огънаха пред зверските изтезания в полицейските участъци и фашистките затвори. Напротив, те укрепиха идеята и организационно, неустоимо печелеха съчувството и подкрепата на трудещите се. Благодарение на това тяхната дейност надхвърля рамките на селото и заемала важно място в борбата на окръжната партийна организация.

През периода 1943—1944 г. партийната и ремсовата организация в Чапаево бяха на едно от челните места в окръга и опора на Горнооряховския партизански отряд. Възвръщаната борба те дадоха и скъпи жертви — като партизани загинаха партийният секретар Стефан Недялков, Стефан Ив. Куцаров и Ангел Йорданов, а като ятаци бяха разстреляни Стефан Йорданов, Дончо Петров, Стойко Димов, Петър Донева, Коста Ковачев.

Особено големи грижи положи партийната организация за укрепването на РМС, блага годарение на което макар и в тежки нелегални условия младежката организация беве верен и активен помощник на Партията.

Не отслабваше вниманието и към масовите организации — читалището, кооперацията, градинарското дружество и др. През периода 1935—1941 г. партийната и младежката организация тук бяха завоювали здрави позиции сред трудещите се и особено сред младежта. За това помогна и историческият Седми конгрес на Коминтерна, преодоляване то на лявото сектанство и решителният похват в целокупната дейност на Партията. Борбата на комунистите за мир, против опасността от наближаващата империалистическа война, за съюз със СССР доведе до сплотяване на масите и антифашистките сили в широк народен фронт.

За организационното укрепване на партийната организация допринесоха провежданите през този период срещи с членовете на Окръжния комитет на Партията и по-късно с излезлите от затвора — Петър Панайотов, Христо Козлев и др. През

този период съм провеждал заседания в домовете на Стефан Недялков и Стефан Куцаров. Спомням си и друга среща — в дома на Стефан Минчев, състояла се в навечерието на парламентарните избори през 1938 г.

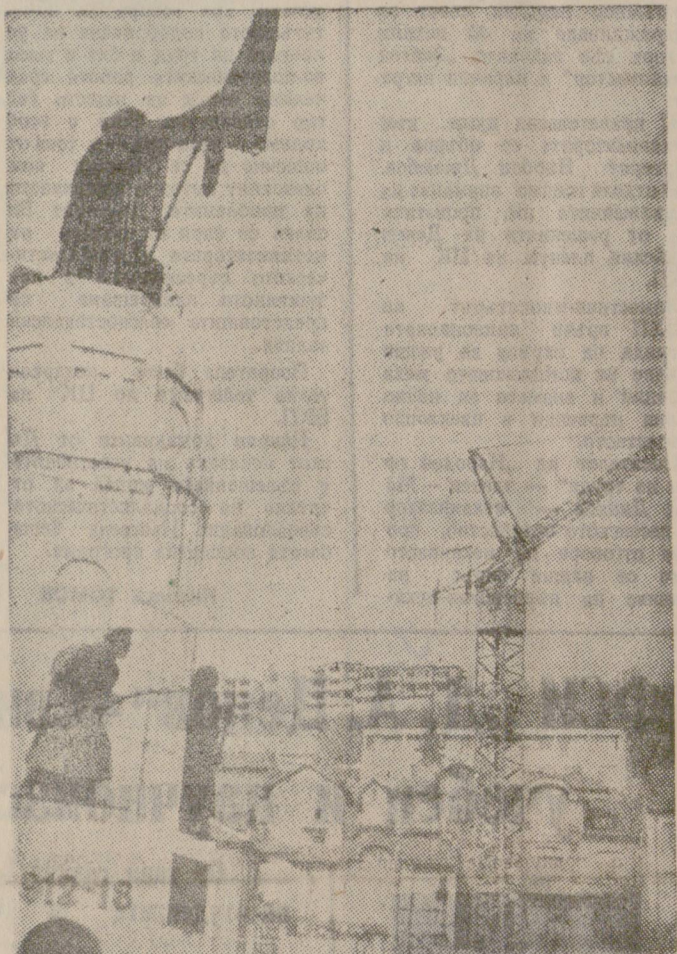
Укрепвайки позициите си сред трудещите се селяни, на някитни и младежи, Чапаевската партийна организация извърши значителна работа за защита на техните неопосредствени икономически интереси. Успоредно с това се засили и политическата борба на масите, които бяха под влиянието на Партията. Извършена бе огромна работа възвръщане с борбата за политическа амнистия, за победа на кандидатите на единния фронт в парламентарните избори, за защита на Испанската република и др.

За правилното насочване и провеждане на партийната и младежката работа допринесоха и нелегалните партийни издания, които се разпространяваха нашироко. По този начин партийната правда стана достояние на значителен брой трудещите се селяни, занаятчии и ученици. За масово-политическа работа се използваха и имени. рождени дни, литературно-музикалните прояви и пр. Особено активна беше дейността на Партията и РМС чрез читалището.

След Деветосептемврийската победа партийната организация в селото сплоти около себе си трудещите се за изграждане на социалистическо общество, благодарение на което за четвърт век Чапаево коренно измени своя облик.

Днес ние с дълбока признателност си спомняме за всички дейци на Партията, които отдадоха живота си в борбата за нашето прекрасно бъдеще. Най-величественият паметник, достъпен за техния подвиг, ще бъде построяването на социализма и комунизма в нашата страна.

Димитър Стоичков



История и бъдеще

Тревожен сигнал

Руши се едно читалище

Задачата по прочистване на книжните фондове на читалищните библиотеки и прегледът за най-добра библиотека ме заведе в с. Виноград. Винаги ми е било приятно да отида в това село. Може би споменът за бившия читалищен деец и дългогодишен председател на народното читалище „Толстой“, всеотдайния Георги Узунов или това, че тук читалищната стая е светла до късно през нощта, кипеше живот — ретепирах битовия ансамбъл, театралният състав или се обсъждаше нова книга с участниците на автора — читалище с традиция.

И сега е пак така. Трескаво се готвят за IV републикански фестивал на художествената самодейност и хористи, и оркестранти, и театралният състав. Те ретепираха в голямата обзаведена със съвременна мебел библиотека. Вероятно липсата на гориво ги е сбърнала в библиотеката, защото читалищната сграда е нова, едва на 3 години и предлагана на самодейните няколко просторни помещения за репетиции на всички състави, а на младежите комсомолски клуб.

Не. Причината беше друга. Покривът капеше и беше превърнал големите и просторни зали за репетиции в нещо неустойчиво — по разкъсвания под имаше тавани, пълни с вода, кофи, подложки паркет. Миреше се на влага.

Комсомолският клуб беше превърнат без съгласието на управителния читалищен съвет в ритуална зала. Интересното, че общинският народен съвет беше предпочел да превърне комсомолския клуб в свое помещение, а не да направи всичко възможно да се поправи покривът на читалищната сграда и се избегне това рушение и спяване на културните прояви в навечерието на IV републиканския фестивал на художествената самодейност.

От разговора с председателя на общинския народен съвет разбрах, че таванът капел от есента, че са провеждали няколко заседания с читалищното ръководство по това въпрос, но се оказало, че работата не била лека, за да се оправя всичко.

Нямам правото да степенувам дали е лека или трудна задачата по ремонтване покрива на читалището в с. Виноград, но се учудвам, че не са взети незабавни мерки. Още повече, че това се случва през есента, а след нея идва зимата, пролетта — годишни времена, характерни с обилни валежи.

Трябваше да се бърза, за да се поправят грешките на Строителната организация — Горна Оряховица, от която до голяма степен зависи селото.

А какво ли е станало сега след този обилен снеговалеж!

Мария КОВАЧА
районна методиска по библиотечно дело — Горна Оряховица

Дейност за пример

Макар и да съществуват от скоро, дружеството за разпространение на научни знания „Георги Кирков“ в Сухиндол развива активна дейност. Към него са сформирани девет секции, в които са включени 77 лектори. Досега те са изнесли беседи от най-различен характер — за решението на Декемврийския пленум на Партията, патристичното възпитание на работническата класа, младежта и учениците се и други.

С особено интерес се посрещат беседите на активните лектори Веню Гърбов, Борис Апостолов, Ангел Ненов, Иван Колев, Петър Драганчев, Недка Касабова.

Николай МИЛЧЕВ

Цветовите на кръвта

Боже, каква нощ!

Неочаквано в стаята, където бяха двете жени и момчето, влезе техният съседнин Стефан Недялков — партизанин Чапаев.

— А бре, Стефано, какво правиш! — уплах се Наца. — Ше ни подпалил къщата...

— Няма страшно — спокойно каза Чапаев. — Войниците не ме познават. Ше казват, че съм баща на момчето...

Стефана се върна от Наца с едно сърце. Малко след това полицията блокира махалата и един поручик и един войник нахалтаха в тяхната къща.

— Има ли чужди хора у вас? — запита поручикът.

— Ами, една жена и едно дете — туй сме... — по най-убедителен начин се опитаха да отговаря бай Димитър. След като влиза в плевнята, той смяташе, че няма от какво сега да се страхува.

Поручикът прати войника да надзърне в пещта, където печеха хляба. Бай Димитър изтръпна — ами ако се е скрил там пошният им гост! Отдъхна си едва, когато двамата военни напуснаха къщата му...

Този ден на много хора от Царски извор се видя безкрайно дълъг. Всички анаеа и уважаваха своя съседнин Стефан Недялков Чапаяв. Та нали Чапаяв бе и читалищен деятел, и актьор, и член-учредител на кооперацията в селото! Освен това Стефан бе учредител и на ремсовата група в Царски извор, от 1935 г. — член на БКП, а през 1941 г. стана секретар на първичната партийна организация. Той беше приятел и сърцат човек, но откакто ми на в нелегалност, Чапаяв ста на опасен за Димитър Тодоров. Много основания имаха богатите и заможните да се страхуват от народните закрилници...

Все пак Димитър Тодоров скри партизанина Чапаяв в яслите на обора, но през целия предиобед мислеше за своя лична безопасност. Благоприятно минаха и двете проверки на полицията, ала тревожните мисли не напускаха самолюбивия човек. Един втче че знае, че Чапаяв е в тях, ами ако са видели и други? Полицианте не си попълват — сума народ арестуваха досега: Стойко Димов, Дончо Петров, Стефан Йорданов, Петър Донева, Коста Колев... И колебливата предателска душа не издържа.

Последната проверка бе най-страшната и най-драматичната този ден. През прозореца на своя дом Димитър Петров видя един стражар да застава наред двора на другите им съеди — Митю и Бойка Първанови. Стражарят също го забеляза и му даде знак да отиде при него. Три пъти го погита има ли чужди хора у тях и бай Димитър все отговаряше: „Една жена и едно дете — туй сме..."

— Ше видим, ше видим... — закиени се стражарят. — Ше си отговаряш после, а сега остана при мене.

Ако стражарят знаеше, че постоянно е на мушката на един партизански пистолет, едва ли щеше да има толкова спокоен и самоуверен вид. Но откъде можеше да предположи, че само на няколко десетки крачки от него се крият двама партизани...

Ганчо и Пешо се скриха в плевнята на Митю и Бойка Първанови едва след като те увериха, че блокадата не може от никъде да се пробие. Бай Митю ги затрупа с царевички и кошови със слама и се приближи неспокоен в къщи. Жена му Бойка пре спокойно обаче си взе хурката и сякаш нищо не е било, излезе на външната проетка.

— А ти, бабо, какво си се заплепа! — запитаха я полицанте. — Да плачеш трябва, че ей там убихме двама шумкари от вашите...

Че като започна да „къне“ партизанине баба Бойка, на дълго и нашироко, лабя синая че къщата им на два пъти била основно претърсена заради тях. Полицианте се отказваха от трета проверка в дома й, а пак Ганчо кой знае защо си спомнаха го „кънеше“ майка му, когато бяха дете и извършваха някоя лудория. Сега има ше втора майка... Двамата с Пешо продължаваха да стоят неподвижно под сухия таревичак, насочили заредените пистолети към дебещия враг...

Шумът, който вдигаха полицанте при блокадата, ясно чуваше и партизанинът Дядо Иван, който се бе скрил в плевнята на Димитър Петров. Стражарите си говореха за шо ли да не запалят и плевнята и Дядо Иван изтръпна. Навън стопанката Стефана къриеше разтреперана рече...

В трите съседни двора — в плевнята на Митю и Бойка Първанови, където бяха Ганчо и Пешо; в обора на Димитър Тодоров, където бе скрит Чапаев, и в плевнята на Димитър Петров, където бе Дядо Иван — тежеше особено напрежение.

Баба Дешка съвсем не време излезе на двора да храни малките пилета. Веднъж издърпаха грубо и я пратиха при полиция, при който отдавна стоеше и Димитър Петров. Стражарите обкръжиха обора, където бе скрит Чапаев. Разнесоха се отсечени реплики:

— Хайде, готово ли е!

— Готово!

Димитър Тодоров, пределят, отвори вратата на обора и веднага се скри. Чапаяв видя насочените дула, стреля 2—3 пъти и се протъркули от яслите. В същия миг заловиха, грозно и страшно изтрещяха жандармерийските пушки. Беше два часа и половина следобед...

На смръчване партизанине Ганчо (Тодор Понтодоров) и Пешо (Стоян Харизанов) напуснаха гостоприемния дом на Митю и Бойка Първанови и се отправиха по заложи колни пътища към отряда.

А през цялата нощ кучето на Димитър Петров се дърпаше и лаеше на човек...

На другия ден бай Димитър ходи в Стражница на лекарски преглед в евакуираната от София заради бомбардировките Александровска болница. Върна се чак вечерта. Жена му го посрещна и кимна разтревожено към плевнята. Партизанинът се бе показал на вратата и му даваше знак да се приближи. Бай Димитър не се изненада от много. Стълча шестгодишното си момченце да се прибере в къщи и чак тогава влезе в плевнята.

— Аз няма да те предам — отвърна той на въпросния поглед на партизана, — ами ти защо се показа на детето, че то ако се каже се разпознава...

После му донесе хляб, сланина, едно шише вода. Дядо Иван прегръщаше с мъка големи зальци хляб и все още тревожно се вглеждаше в добродушните очи на своя неочакван спасител. И си мислеше за силата на партизанската борба, която приобщаваше към народното дело и такива, безпристрастни наблюдатели. През нощта бай Димитър изведе през вратата потайния си гост и му показа откъде да мине, за да избегне полицейските засади. Райчо Косев (Дядо Иван) пое сам през разгънатата земя да търси връзка с отряда...

Горнооряховският околийски управител до началника на гарнизона (служебно писмо):

...От акцията, която извършихме съвместно с войската и полицията на 29 срещу 30 март т. г. в с. Царски извор установихме голям брой ятаци на нелегалните. За да не дадем възможност да минат в нелегалност ятаци, моля нареждането Ви да изредите да участва една войска част при повторно блокиране на същото село и за лови последните...

Във възрождената борба против фашизма и капитализма като ятаци и помагачи на партизаните от с. Царски извор участваха 81 семейства, над 234 души. Това бе един масов народен подвиг в името на справедливата борба на Партията. Имаше хора и с друга, с предателска кръв. Но туй спокойни, ту по-ярки цветовете на червената човешка кръв търже ствуваха винаги.

Днес селото се нарича Чапаяво, а близо до лобното място на загиналите на 30 март 1944 г. герои се намира двоят на трудово-кооперативното земеделско стопанство. Оттук започнат необятния пол, по които сега лъхо не се трудят достойните синове и дъщерии на борческото село.

Николай МИЛЧЕВ

Йордан ВЕЛИКО

ТЕЛЕВИЗИЯ

СРЯДА — 28 МАРТ

10.00 — По света и у нас: 10.25
Гимнастика: 10.30 — Кино на съвременността: 10.35 — Кино на казак: 10.55 — Учебна програма
— Математика: „Геометрично място на точки в равнината“, I част: 11.20 — Физика: „Магнитни свойства на веществото“: 11.45 — История: „Олимпийски игри в Елада“: 12.00 — Цивилизацията: „Героичен материализъм“: 12.30 — Информационен дневник: 12.55 — Учебна програма (повторение): 17.00 — Проблеми на съвременността: „Политическа организация на развитото социалистическо общество“: 17.30 — БТ за интервю: 17.35 — Футбол: Пловдив — България: 17.50 — СССР: В паузата — Новини: 18.15 — „Магазин за жени“: 18.30 — Лека нощ, деца: 18.40 — „Травматична трибуна“ — спортистични предавания: 21.00 — По света и у нас: 21.20 — „Секите излизат по пладине“ — съветски филми, трета серия: 22.30 — Футбол: Септември — Португалия — квалификационна португалия за световно първенство: В паузата — Новини.

ЧЕТВЪРЪК — 29 МАРТ

10.00 — По света и у нас: 10.25
Гимнастика: 10.30 — Вълшебното сърце — детски филм: 10.50 — Математика: „Геометрично място на точки в равнината“, II част: 10.45 — Литература: „Театър и драма у нас преди Освобождението“: 11.40 — Атлас: „Шестият континент“: 12.35 — Мелодия на месец: 12.40 — Информационен дневник: 12.50
Учебна програма (повторение): 17.00 — В помощ на политическите занятия в БНА: 17.50 — „1100 зашо“ — предаване за децата: 18.10 — Клуб „Електрон“: „Промислената естетика“: 18.25 — Курс по немски език — 23-и урок: 19.00 — Новини: 19.15 — Дневник на съвременността: 19.25 — „Ветераните разказват“ — Спомен за Септември 1923 г.: 19.50 — Лека нощ, деца: 20.00 — Реклами: 20.05 — „Море“ — Фурмила мило ми — публицистично предаване: 20.25 — „На медала“ — концерт народна музика и танци: 20.50 — Хумористична миниатюра: „Клуб Самодейност“: 21.00 — Миглове: „Пансий — легенда и действителност“: 21.50 — По света и у нас: 22.40 — Републиканският народен фронт: 22.50 — Мелодия на месец: 23.00 — Информационен дневник: 23.10 — „На медала“ — концерт народна музика и танци: 23.50

ПЕТАК — 30 МАРТ

10.00 — По света и у нас: 10.25
Гимнастика: 10.30 — Вълшебното сърце — детски филм: 10.50 — Стрелин и били: 11.05 — Клуб „Електрон“ — концерт народна музика и танци: 11.50

ЗАПОЧНАТО ТРЯБВА ДА СЕ ДОВЪРШИ

Краевефермата в Плаково — в предните редици — Ще се запази ли доброто име, когато все още не се уреждат редица въпроси — До края на петилетката ще има ли битова сграда?

Ние я посетихме може би в най-неблагоприятното време — топенето на снега. И тъкмо това ни помогна да погледнем с по-други очи на тези неща, на които мнозина от ръководителите на кооперативните стопанства все още отдават малко значение.

Тогава, когато джипът трудно вървеше по нанесената по шосето кал, видяхме пред нас асфалтиран стопански двор. Булдозерът мина един-два пъти и не след много се очертаха чистите пътеки, водещи до помещениата. А това е и една от предпоставките за чистотата в самите помещения. За нея допринасят и механизиранието на една от най-неприятните работи във фермите — почистването на тора чрез транспорт на лентата. Под всяка от тях има саморазтоварващо се ремарке, с което торът се извозва до торещето. Напълно механизирани са и доенето, все още обаче изостава механизиранието на храненето и поенето на животните. Наистина фуражите се разнасят с ремакетата. Но фактически най-тежката работа — товарене и разтоварване — става ръчно. Половно е и полененето с водопоя, тъй като автопоилките не могат да се използват. Преди няколко години със свои сили и средства ТКЗС — Килифарево, чиято собственост е фермата, успява от местен източник да доведе вода до оборите. Но тъй като няма налягане, тя не може да се въвежда в автопоилките. И от това въпросът стои решен наполовина.

Създаването на добри условия за работа в животновъдството включва комплекс от мероприятия, засягащи и организацията на труда. Те се определят както от сегашното състояние на фермата, така и от перспективите за развитието й. По този въпрос би трябвало да се знае, че плаковската ферма е перспективна. До края на петилетката в нея ще се отглеждат 500 крави. В момента те са над 360. Тук са концентрирани дойната група на стопанството, сухостойната, родилната и телетата. За тях се грижат 37 души — дойчи, пастири, фуражири. Броят на кравите и разпределението им все още не позволяват да се въведе двусменна работа. И често работният ден надхвърля 8—9 часа. Освен това за фуражири и гледачите на телетата не може да се осигури почивен ден.

Добрите битови условия са другият фактор, от който зависи желанието на хората за работа във фермата. И ако по другите направления във фермата е направено нещо, в това — то е недостатъчно. Наистина има една постройка, наречена клуб. Но освен маса, няколко стола и лозунги в нея няма нищо друго. В една от стаята е канцеларията на бригадира и районната зоотехника. В нея е почти празната библиотечка — без вестници, без списания.

Стопанството осигурява на всички работно облекло, но то стои най-често в обора. Няма стани, няма гардероби,

в които животновъдите да оставят дрехите си. От няколко години се планира битова сграда, но и досега не е ясно дали тя ще бъде построена до края на петилетката. „Няма лимит — ни отговори в АПК „Трифон Саралиев“ — нищо не можем да кажем“. Ние разбираме, че в това отношение има трудности, но при по-голяма инициатива и устойчивост могат да се преодолеят обективните причини. Битова сграда в Плаково не само ще подобри условията на животновъдите, но и ще подобри качеството на животновъдния труд. Сега те живеят в при-

строения до оборите помещението и за да си отидат „у дома“, минават през тях. Как тогава ще претендираме във фермите да работят хора с висока квалификация? Как ще привличаме млади хора среднисти, как ще правим високорентабилно животновъдство? На тези въпроси чакаме да отговорят съответните ръководители и на ТКЗС и на АПК. Поставяме ги не само защото животновъдите от Плаково заслужават тази парична помощ, но защото те са част от социалната страна на нашите решения. И заслужават внимание, повече действа, а не само думи.

Емилия ГУГОВА



Стругарят Илия Ненков от ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица изработва детайли за трансмисии. Той е носител на званието „Най-добър в професията“.

Снимка: Иван РУСКОВ

Хора, с които се гордеем

АВТОРИТЕТ, ИЗВОЮВАН СРЕД МАШИНИТЕ



Петър Златев от малък е доказал, че на него техниката му е присъща. След основното образование желанието му се събуди, завърши успешно професионалнотехническо училище в Сливен. До отиването в казармата той започва трудовата дейност в ДАП като варник-монтьор.

Широко поле за приложение на своите технически търсения Петър намира в сегашния Клон за нестандартно оборудване и монтаж — Елен. Вече четиринадесет години на Петър Златев работи с обич. В продължение на 10 години е шлосер-заварчик и е извоювал много трудови успеси. От 1968 година, благодарение на уменията му да вижда рационалното, полезно, на усилията му за създаване на кадри и подхода към хората, е издигнат за началник участък.

Нашите успеси са на лице, те не са тайна за никого — заявява Петър. — Те са дело на задружността, уменията и високото съзнание на всеки член от участъка. Стараем се да използваме докрай металите, да не допускате брак. Когато повторно го потърсих в клон, беше последния час от предпощивния ден. Видях го със синята прести-

лка при заварчиците, няколко работника го слушаха с внимание. Оттам се спря при бодяжиците. Със загриженост обиколи работните места и постави задачите за следпощивния ден.

Пред работниците от друга бригада Петър сподели за плочки, които е необходимо да се завърят на металните конструкции. От тях разбрах, че всекидневно след смяната се прави разбор на изработеното и задачите за утрешния ден. Петър Златев е за пример не само в производството, но и в обществения си задължение.

Оценката за тригодишната му дейност като секретар на ДКМС и производствени успехи го направиха достоен за редиците на БКП. Сега като член на бюро на партийната организация отговаря за идеологическата работа. Член е на ГК на БКП, на ръководството в кварталната отечествено-фронтова организация. За служено той е „Отличник“ на Министерството на земеделието. А за празника на работниците от хранително-вкусовата промишленост на неговите неспоконни тържища за блещя „Народен орден на труда“ — златец.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Съобщение

На 2 май тази година в село Драганово, Великотърновска окръг, ще се проведе Другарска среща на преподавателите и възпитаниците от бившата гимназия.

Желаещите да участват в срещата да се обадят до 10. IV. 1973 г. на адрес:

ИНЦИАТИВЕН КОМИТЕТ — ДРАГАНОВО, ВЕЛИКОТЪРНОВСКО.

Героично всекидневие

Среща с изобретателите Димитър Николаев и Цветан Цветанов от химкомбината „Свилоза“

Газим снежните преси, изложени на острия дунавски вятър с Ангел Ангелов, икономист от бюро за радиоизмерения при химкомбината „Свилоза“, за да влезем в корпуса на Целулозния завод. Виезавен пристъп на за спалата зима, но дори и под снежната покривка гигантът се издига все така величествено неразгадаем, винаги импозантен с високите фасади на петте завода, които достигат облаците.

Когато влязохме в „целулозата“, така тук хора наричат Целулозния завод, сякаш бихме попаднали от северния полюс на екватора. Тук действително беше горещо, както през лятото и дежурната смяна напрегнато караше работата си. Намираме се в първото звено на Химкомбината, откъдето започва сложният път на разнородната продукция на гиганта. Вървим през бетонни коридори, изкачваме се по стълби. Влизаме в работната стая на инженер Димитър Николаев — началник цех при главния корпус към завода. В книгата за рационализация беше отразено името на инженер Николаев като автор на забележително изобретение.

Той имаше замислен съсредоточен поглед, открито лице, права коса, носеше очила с тъмни рамки и в този миг стоеше наведен до нас. После ръката му започна да чертае и ние видяхме една част от апаратите на „целулозата“ — отразени върху лист хартия. За да разбере всичко, човек трябва да има понятие от индустриална химия.

С две думи изобретението се състои в следното — казва инженер Николаев. — Суровината при нас, буквицата материал съдържа соли и захари, които пречат на производството и трябва да бъдат отстранени. Ако не бъдат отстранени, те се отлагат върху тръбопроводите, а това означава полузапушване, малка пропускливост, задръстване на системата, рязане на тръбите: за да бъдат почистени, от което спира работата целият завод. С новото изобретение, което се състои в един струен смесител, изстреляван под налягане, захарта не се отлага, защото повишаваме температурата на 120 градуса при 4 атмосфери налягане и работата се оправя.

— Кога е внедрено това изобретение?

— Януари тази година. — Ефект?

— Смятам, че има защо то заводът не спира.

Ето как на пръв поглед производствената проза оживява разговорът става твърде интересен.

— Я разкажи за другото изобретение — подсеща го Ангелов.

— А... Използуване на оборотните води. Това е един важен въпрос в Целулозния завод, защото свежите омеко тена вода, която трябва да се използва за отлагане на целулозата струва пари. Оборотната вода изпълнява същата роля, защото при нас работят 6 вакуум филтра, а

това е свързано с икономия на пара, на електроенергия. Всичко това постигнахме по средством един детайл, сириск — инженер Николаев търпеливо ни обяснява за изобретението. Икономистът грабва пискалката и изчислява.

— Икономисват се 4320 кубически метра омеко тена вода за едно денонощие, което означава, че се икономисват 380 лв. за едно денонощие, а за една година това вече прави много.

Братата се отвори, влиза млад мъж, който пита нещо.

— Точно ти ми трябва — каза Николаев. — Ето и Цветан, той също има изобретения. Разказвай Цветане, аз заминавам и инженерът излиза бързо.

Главният механик на завода Цветан Цветанов се замисли, откъдето трябва да започне разказа си, защото нашите внезапни въпроси са изненада за него, но той ни разказва за мението на лентови транспортьори с улци, при което се избягва приудителното спирание на дървесината, икономисва се трудът на двама човека и електрическа енергия. Второто изобретение е свързано с монтирането на предпазни втулки, които допринасят за намаляване износа на вала на бъркачка.

Наистина, тук хората не само работят, но и мислят. Изобретателите са млади инженери, механици и те искат Химкомбинатът да бъде един от първите в света — светъл, образцов, модерен, високопроизводителен.

Отново нагазваме дълбокия сняг с Ангелов. Машините кръстосват из дълбоките преси. Над Дунав се издига вихрушка от снежен вятър. Тополите посрещат халата с върховете си и тя омамооща грохва над реката. „Свилоза“ остава шумна, като дневна крепост до Дунав, засипана от кристалния сняг, внушителна, винаги романтична и непозната.

Йордан РУСАЛСКИ

По следите на нашата кр. тика

„Взаимоотношения, които не водят до добро

Под това заглавие в бр. 29 от 10 март 1973 г. бе отпечатан критичен материал за някои слабости в тъканиния цех в Самоходене към ТПК „Нов живот“ — Велико Търново. С писмо от 19 март от кооперацията ни съобщава: „По повод на изнесеното във в. „Борба“ ви уведомяваме, че ръководството на кооперацията свика на място съвещание за изясняване на причините. Потърсена е отговорност от виновните лица и са взети мерки за подобряване на организацията и дисциплината в работата. Ръководството на кооперацията благодарни на редакцията за сигнала.“

ПРОДАВАМ „ЗАЗ 965-А“ напълно запазен. Горна Оряховица, „Ан. Кънчев“ 5а.

ПРОДАВАМ „Рено Дофин“. Справка — Велико Търново телефон 2-25-87.

Локомотивно депо — гара Горна Оряховица организира

курс за помощник локомотивни машинисти на парна и дизелова тяга. Кандидатите да са с основно образование и до 40 годишна възраст. След набирането на необходимото число курсът ще бъде в Пловдив. Срок за обучение то 4 месеца. След завършването на курса кандидатите имат право на безплатно униформено облекло и свободни с намаление билети за пътуване по БДЖ. Издръжката на курсиста безплатна.

За сведения и справки — „Подготовка кадри“ — Локомотивно депо — Г. Оряховица.

3-3

Бюро за младежки туризъм „Орбита“ — Велико Търново организира

Екскурзия до остров Кипър — от 26 април до 5 май 1973 година.

Маршрут: Саламис — Керения — Лимасол — Ларнака — Никозия.

Пътуване със самолет.

Цена: 235 лева. В цената са включени: път, пълен пансион, културни мероприятия, добри пари.

Справки и записвания — ОК на ДКМС — В. Търново, отбел МТ „Орбита“, телефон: 2-15-13 и 2-20-41.

2-2

Иван ПИКОВ

По съвещанията на филип тою

12

За разлика от Николай, Лилияна бързо превзема го лемите трудности. Приспособи се с обстановката на суровата партизанска действителност и даже започна да проявява нахалство. Лакомо ядеше латизанската каша, претендеше за по-голяма порция, но когато храната беше оскъдна, от сърце отстъпваше своя дял на болните другари. Беше хубаво, високо, слабовато и първамо момиче с ученическата бареца и високо подстригана коса, под която се източваше тънкият й врат.

Беше най-малката партизанка — едва 16-годишна, но винаги с желание и готовност изпълняваше поставените задачи. Постоянно беше в движение — за снабдяване, за агитационна работа в селата или на акции. Когато хората се срещаша с това малко момиче, когато заговаряха с него, се убеждаваха в правото дело на нашата борба и близката победа на Отечествения фронт.

Тя достойно участвуваше в акциите на Еленската чета — във Велчево, Мезданя, Костел, Бойковци, Стара река, битката при с. Константин и др. Попадаше и в засади, но не е губила самоувереност.

Такава беше нашата малка Лилияна — коренно различна от малодушния Николай.

На третия ден Николай заедно с още един боец отидоха за вода на горския ручей на около 100 крачки от лагера. Другарят му напълни съдовете и веднага се върна. Николай започнал да се мие, да пълни манерките и след като се скрил от погледа на другаря си, поел към Килифарево.

Мина доста време, а той не се връщаше. Лагерт беше в тревога. Командирът изпрати бойците да видят какво се е случило. Първите манерки стяха до ручея, но Николай го нямаше. Провериха наоколо всеки храст, но без резултат. Ясно беше, че е дезертирал. Той сам преди това разказвал, че е гладувал, че в Габровския отряд хранели много по-добре.

Щабът реши — разстрел. Присъдата трябваше да се изпълни на следващия ден, защото можеше да извърши предателство, а ние бяхме слабо въоръжени. Тежка беше присъдата, но суровият партизански живот я налагаше. Четата се измести на нов лагерь.

За изпълнение на присъдата бях назован аз, като ремсов отговорник за района, и дядо Иван, като стар

боец. Същата вечер напуснахме капиновските гори и на разсъмване пристигнахме в Килифарево. Обстановката в Килифарево беше сложна и опасна. В селото квартируваше конна жандармерия от 110 души и полиция към евангелистката дирекция „Хананозис“. Освен това къщата на Николай беше оградена с високи зидове, а дворот им имаше сигурен пазач — зло, едро, черно куче. Решихме да изкараме настъпването на вечерта.

Настанихме се в плевнята на Палазови. Аз останах да бодърствавам, а дядо Иван заспа. После си сменихме ролите.

Между 10 и 11 часа, унесен в сън, дочух подсиркане. То се повтори и потрети. Повдигнах се и видях от вратата на плевнята, че през пролуки между разсъхнали те дъски надникнаха момиченца и подсиркваха. Като се надигнах, те избягаха, но аз напълно се събудих. Преря за мислит, че сме разкрити и трябва незабавно да вземаме мерки и да се извазим от евентуалната клопка. Побутнах дядо Иван.

— Ставай да вземаме мерки. Откриха ни децата и избягаха!

Той трудно се събуди и не искаше да вярва, но в това време децата отново дойдоха и пак започнаха да свиркат. Дядо Иван завъртя заканително глава, те се разпскаха, побягнаха и започнаха да викат: „В плевнята има хора!“

В това време беше дадена въздушна тревога. България беше в положение на война с Англия и САЩ, а американските бомбардировачи нападаха румънския град Плоещ. Положението беше много напрегнато. Имаше опасност да ни разкрият и ликвидират. Бай Ганчо — бащата на едно от момиченцата, който беше писар в общината, ги смърка и каза, че няма нищо в плевнята — отнесе се като истински патриот, както се отнасяха още много килифарчани.

В това време с дядо Иван се измъкнахме от задната част на плевнята, прекосяхме местността Харманите и се отпразнихме към Бутора. Трябваше да прекосям река Белица и плаковското шосе много бързо, за да избегнем опасността от войската и жандармерията.

През Харманите минахме бързо. Работливите кили-

фарвачани копаеха царевичата, слънчогледа и лозята. Видяха ни, но не ни издадоха. Преминяхме реката в района над Белиския яз и по дерето при плаковския кантон се отпразнихме към с. Големани.

В местността Долните срещнахме внезапно Недю Х. Пенев. Като ни видя, той се изплаши и пребедна. Идваше за вода. Със снах си Русанка прескача лозето. Седнахме до чучура. Запалихме по цигара и поведохме разговор. Разбрахме се, че не каза за нашата среща, а само да поздравя Русанка, която беше член на РМС и наш ятак. Той изпълни посъщението. Удържаше на думата си.

Оттам ние се изтеглихме през местността Плаковската долина, където през 1925 година, при опит да бъде заловен, се самоуби Георги Симеонов Попов — революционер, участник в Килифаревското въстание и командир на първата партизанска чета. Съществува един селянин от с. Плаково. Изплаши се много, но ние го заговорихме и успокоихме. Излезе честен човек. Не каза за срещата и впоследствие стана помагач.

След обяд стигнахме в спокойните гори на Бутора. Но мисля, че не можехме да изпълним поставената задача, не ни даваше мира.

Обстоятелствата се стесняваха така, че ние не можехме скоро да се върнем в Килифарево, а Николай отива при свои близки хора в Южна България. Полицията не бе разбрала, че е минал в нелегалност. През август, когато отидох в Килифаревската чета, го намерих там. Нашите رہمисти отново го бяха завели в четата. Задавах се, като го видях. Заредва се и Николай. Съмнявахме за не разумната си постъпка. Присъдата бе отменена.

Акцията на гара Дебелец

Набавянето на оръжие стана остър проблем, особено след дезертирството на Николай. Лагерт „Сърна байр“ бе сигурна позиция, но с оръжието, с което разполагаме, не можехме да се гарантира активната дейност на оформената вече чета, която надхвърляше 50 бойци. Затова ускопихме подготовката на акцията на гара Дебелец.

(Следва)

Другарска среща

Тържествено събрание и другарска среща на всички задружници през 1943-1944 г. във фашистките войни лагери в Гитен, Белене, Свети Врач и Демир Хисар ще се състоят на 7 април т.г. от 11 часа в салона на ЦДНА — София по случай Международния ден на политзатворниците, концлагеристите и пострадалите от фашизма.

Записвания за другарската среща до 30 март т.г. на тел. 88-12-21, втр. 220 или с писмо до Националния съвет на Отечествения фронт, бул. „Витоша“ 18, Христо Донков.

Млекоцентрала „Сердика“ — В. Търново т р с и

да назначи 5 шофьори на товарни коли ГАЗ-53 и ГАЗ-51.

Желаещите да постъпят на работа да се отнесат до отдел „Транспорт“ при предприемачеството — телефон 2-13-95.

Постъпване веднага.

3-3

СЪВЕТСКАТА ПЕТИЛЕТКА В ДЕЙСТВИЕ

ПРОГРАМАТА ЗА МИР

Точно тези дни съветската Програма за мир отбелязва своята двегодишнина.

През пролетта на 1971 година, давайки на Програмата за мир зелена улица в живота, XXIV конгрес на КПСС я определи като програма за борба срещу агресивната политика на империализма, за мир, безопасност и социален прогрес. Генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев тогава подчерта, че КПСС и съветското правителство са волеви и ще водят тази голяма борба със местно с братските социалистически страни, с другите миролюбиви държави и с подкрепата на многомиллионните народни маси в целия свят.

Съветската програма за мир отделя първоначално внимание на проблемата за ликвидация на военните отнища в Югоизточна Азия и в Близкия изток на базата на уважението на законните права на държавите и народите, подложени на агресия.

Постоянна подкрепа, голяма и ефективна помощ на Съветския съюз и другите социалистически страни бяха един от важните фактори, които осигуриха историческата победа на вьетнамския народ, подчертаха ръководителите на Демократична република Вьетнам във връзка с подписването на парижките споразумения за прекратяване на войната във Вьетнам.

Съветският съюз непрекъснато полага големи усилия, за да се ликвидират огнищата на войната в Близкия изток. Израелските окупатори все още държат завзетите арабски територии и вършат произвол. Зад всичко това се крие неблагоприятната роля на американския империализъм и международния ционизъм, които покровителствуват окупаторите. Последниците от израелската агресия могат да бъдат ликвидирани само въз основа на изтеглянето на израелските войски от всички територии, окупирани от тях през 1967 година, а също така чрез задоволяване на законните права на палестинския народ.

Съветската програма за мир издига като една от централните задачи да се направи коренен пресврт към намаляване на напрежението и към мир в Европа. През 1972 година тези крапки на мира и политическия реализъм бяха ознаменувани в Европа с нови големи събития: ратифицирани бяха договорите между Съветския съюз и Полша с ГФР, влезе в сила комплексът от споразумения във връзка със Западен Берлин, подписан беше договорът за осигуряване на отнормираната между ГДР и ГФР. В Хелзинки започнаха многостранните консултации по подготовката на общоевропейското съвещание по въпросите на безопасност и сътрудничество. Тези консултации се провеждат в делова и продуктивна обстановка. Народите от нашия континент свързват големи надежди със свикването на общоевропейското съвещание. Реализацията на тази жизнено важна задача е подчинено

Спартан БЕГЛОВ, политически наблюдател на АПН, доктор на историческите науки

на неуморните усилия на дипломатията на СССР и другите социалистически страни, на всички миролюбиви сили в Европа.

Принципно положение на съветската Програма за мир — отказът от използване на сила или заплахи от нейното използване да става закон в международния живот — важен за всички райони на Земята.

Например пред Азия, след ликвидирателното на огнището на войната в Индокитай се откриват нови възможности за слагане край на конфликтите и кръвопролитията. Особено актуалност придобива съветската идея за колективна сигурност в Азия. През времето след XXIV конгрес на КПСС Съветският съюз продължава да изпълнява тази идея с конкретно съдържание, призовавайки към нейната реализация на базата на добросъседските отношения, отказа от употребата на сила, уважение на суверенитета, не намеса във вътрешните работи и взаимноизгодното, равноправно сътрудничество във всички области. Съветският съюз съдейства активно за установяването на добросъседски отношения между Индия и Пакистан. Големият опит от плодотворното сътрудничество между СССР и Индия е закрепен в Договора за мир, дружба и сътрудничество между тях.

Разбира се, в Азия, както и в другите райони на земята, империалистическите сили, които залагат на противопоставянето на един народ срещу друг, още не са прибрали оръжията. Големите надежди свързват тези сили с открито враждебната политика на ръководството на Китай по отношение на Съветския съюз и другите социалистически страни. Съветската политика към Китай е изразена ясно в решенията на XXIV конгрес на КПСС и се осъществява последователно на деле. Отвърляйки решително измислиците на китайската пропаганда по адрес на политиката на СССР, Коммунистическата партия на Съветския съюз е за възстановяване на добросъседството и дружбата между съветския и китайския народ, за нормализиране на отношенията с КНР.

Съветската програма за мир смята за една от най-важните задачи ликвидирателното на огнищата на колониализма и расизма. СССР проявява действие на солидарност с народите на Азия, Африка и Латинска Америка в техния законен стремеж да бъдат стопанни в собствения си дом.

Половинвековната борба на Съветския съюз за мир и разоръжаване намери своето логично продължение и развитие в онези положения на Програмата за мир, които предвиждат нови усилия за ограничаване и пълната ликвидация на арсеналите за оръжия, за прекратяването на надпреварата във въоръжеността от всички видове. XXIV конгрес на КПСС под

черта, че една от най-важните международни проблеми на нашата съвременност е „да се получат конкретни резултати, намаляващи военната заплаха, да не се допусне нарастване на въоръжеността, да се свикнат с надпреварата на въоръжеността като с неизбежно зло“.

Последната, XXVII сесия на Общото събрание на ООН се характеризира с такова важно събитие като приемането на резолюция за неупотребата на сила в международните отношения и забрана за заваряване на използването на ядрено оръжие. През 1972 година по инициатива на социалистическите страни беше избрано бактериологическото оръжие. Голяма подкрепа в целия свят получи съветското предложение за свикване на Световна конференция по разоръжаването, за което също беше прието решение на последната сесия на Общото събрание на ООН. Съветско-американските споразумения в областта на противоракетите и настъпателните стратегически видове въоръжения за първи път в историята откриха път към физическото ограничение на съвременните и най-страшни видове оръжия.

Външнорепубликанската програма, разработена от XXIV конгрес на КПСС, потвърди като много важна задача по следователното осъществяване на практика на принципите за мирно съвместно съществуване, за разширяването на взаимно изгодни връзки с капиталистическите страни. През изтеклите години бяха направени нови съществени крачки в тази насока в Европа. Например съветско-френските отношения станаха пример за това, как държави с различен обществен строй могат да уредят всецяло взаимноизгодно равноправно сътрудничество не само от полза за двете страни, но и да се постави това сътрудничество в служба на укрепването на основите на мира в Европа.

Голям напредък има в отнормираната между СССР и САЩ. Преговорите в Москва по време на посещение на президента на САЩ Никсън в СССР определяха принципите на взаимоотношенията. Бяха подписани редица споразумения по икономическите въпроси, по въпросите на сътрудничеството в областта на науката, техниката, здравеопазването, околната среда.

Всички усилия на световната арена СССР предприема в тясно единство със своите приятели и съюзници. Целеустремеността, с която се реализира мощният потенциал, заложен в социалистическата система, създава все по-благоприятни условия за борба на народите срещу империализма, за нов положителен напредък в международната обстановка.

Двете години практическа реализация на съветската Програма за мир показват, че думите в програмните документи КПСС подкрепя с дела, с вяростване към идеалите на дружбата, мира, свобода и прогреса на човечеството.

Химизацията — стратегия на съветското земеделие

В Днепродзержинския химически комбинат (Южна Украйна) започна първото в СССР производство на парата хептахлор. Той е предназначен за предпосевна обработка на зърното, а също така и на посевите от слънчоглед и захарно цвекло. Употребата на хептахлора помага за значителното увеличаване на добивите.

Всяко подобно съобщение за увеличаване на производството на химически препарати и изкуствени торове за нуждите на селското стопанство предизвиква голям интерес сред земеделците в СССР. Като заема засега второ място в света по производство на изкуствени торове, разполагайки с големи посеви площи, Съветският съюз се стреми в кратък срок да осигури по-високи норми на въвеждане на изкуствени торове

на декар разорани ниви. Още сега в СССР всеки седми тон зърно, една трета от картофите, повече от една трета от захарното цвекло, половината от памука се добиват благодарение на използването на изкуствените торове, на химическите и биологическите средства за защита на растенията.

Досега световната практика не познаваше такива темпове на прираст на производството на изкуствени торове, каквито бяха постигнати в СССР. През 1960 година съветското селско стопанство получи 11,4 милиона тона изкуствени торове, през 1965 — 27 милиона тона, през 1970 — 45,7 милиона тона. През 1975 година според деветия петгодишен план е предвидено да се произведе 72 милиона тона. До тогава време в Съветския съюз

ще бъдат построени 10 нови завода и 110 крупни цеха, произвеждащи изкуствени торове и химически препарати за селското стопанство.

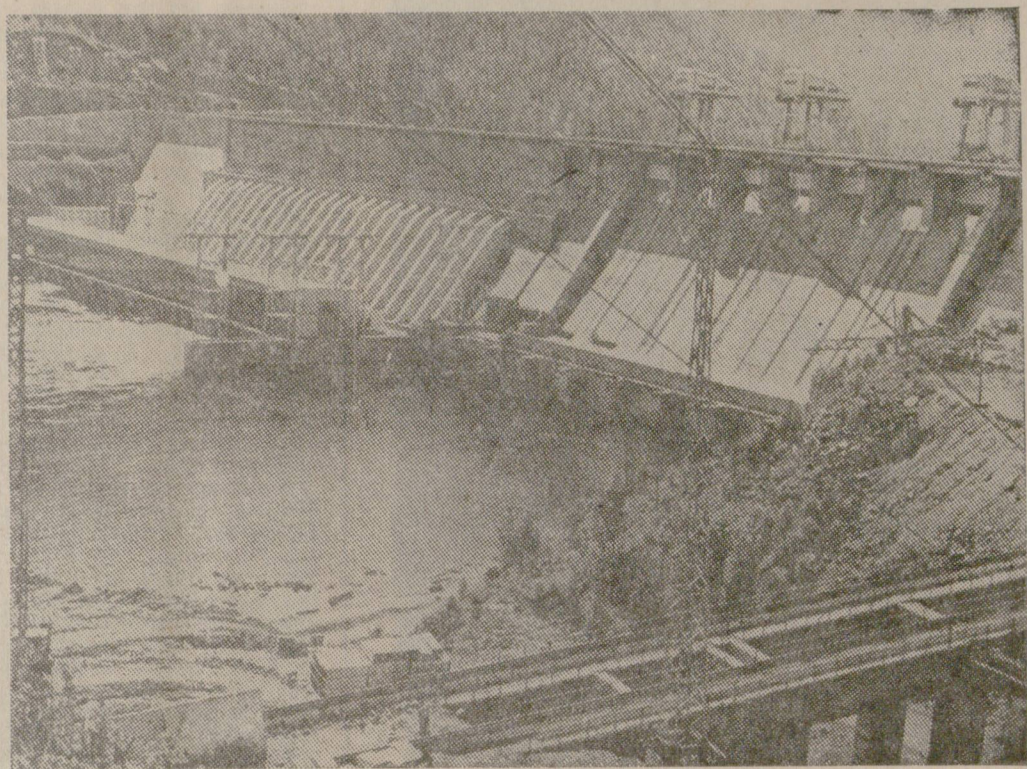
По за успешното развитие на селското стопанство е важно не само производството на изкуствени торове, но и подобряването на културата на тяхното използване. В СССР са създадени повече от 200 зонални агротехнически лаборатории, в които се изследват торовите и почвите. Работят няколко стотин опитни станции и участъци, определящи ефективността на торовите, използвани при различни почви, за различни селскостопански култури.

Благодарение на мероприятията, осъществени през последните години по укрепването на материално-техническата база на съветското селско стопанство, през 1972 година

бяха избегнати до голяма степен отрицателните последици от невяжидната суша в редица райони на СССР и беше получено 168 милиона тона зърно. По този начин добивите бяха даже по-високи от средното равнище за миналата петилетка.

Пускането на новото производство в Днепродзержинския химически комбинат доказва планомерното изпълняване на широката програма за химизацията на селското стопанство на СССР. Целта на тази програма, наред с комплексната механизация и мелнирания, е да се намалят разходите на земеделието от стихийните природни сили, да се увеличи плодородието на почвите, което на свой ред ще осигури значителното повишаване на благосъстоянието на съветските хора.

Генадий БУТРИН



Красноярската водоелектроенергетическа централа има 12 хидроагрегата, всеки от които е с мощност по 500 хиляди киловата. Получаваната от станцията електроенергия ще се използва в промишлеността.

КАЧЕСТВОТО: постижения и проблеми

Сред над петте хиляди изделия на съветската промишленост, наградени с държавния знак за качество не фигурира леката кола „Москвич-412“, който участва в голям успех в международните маратони Лондон-Сидней, Лондон-Мексико, Турт на Европа и успешно преминал сравнителните изпитания с аналогичните модели от западни фирми.

Държавната комисия отка за да присъди на „Москвич-412“ Знака за качество поради някои недостатъци във вътрешния комфорт и системата за обслужване.

Това решение, въпреки най-положителните чуждестранни отзиви за колата на московския автомобил за вод, напълно отговаря на съветската държавна политика по въпросите на качеството.

Работата е там, че държавният Знак за качество не е обикновена стокана марка или свидетелство за съответствие на стандартите. Той означава, че държавната поема върху себе си отговорността за безупречното качество на изделието.

Борис МАТИНОВ, кандидат на икономическите науки, отговорен работник на ДСР

От момента на присвояване на Знака за качество ате странието на продукцията става държавен еталон отначало за произвеждащото я предприятие, а след това и за цялата родна промишленост. Срокът на действие на ате стага е три години, след което изделието се атестира наново, но вече с повишени изисквания.

Пред три години предприятието на Москва и московската област произвежда десет модела автомобили и автобуси, отразили най-добрите постижения на съветската и чуждестранната техника. Нито един от тези модели нямаше Знак за качество. През 1971 година с този Знак беше удостоен товарният автомобил ЗИЛ-130, преминал успешно полигонните изпитания с най-добрите коли от САЩ и Англия и показал два-три пъти по-малко дефекти, отколкото американските.

Днес търговски партньори на СССР са повече от 100 страни. В съветския износ непрекъснато расте броят на колите, съоръженията, транспортните средства, апаратите и уредите. Порасналото им търсене на световния пазар е също една своеобразна атестация за качеството.

Петдесет страни, в това числото Англия, Франция, Белгия, Италия купуват тракторите МТЗ-50-52 на Мински завод, в 18 страни работят екскаваторите от Талин, удостоени със златен медал на Лайпцигския панаир, вестни карската хартия на Кондопожкия комбинат (РСФСР) по качество превъзхожда продукцията на канадските, финландските и шведските фирми.

Повече от 125 предприятия само в Литовската ССР дават за износ триста наименования изделия. Съветската промишленост непрекъснато увеличава продукцията, която не отстъпва или превъзхожда по качество изделията на големите чужди фирми. Хиляди съветски стоки конкурират успешно на световния пазар с продукцията на другите страни. Това се отнася до парните и хидравличните турбини, радиоапарата

тите и телевизорите, часовниците и часовниковите механизми, безсвалковите станове и авиационната техника.

Този съвсем непълният списък на постиженията може да се продължи. И това е резултат на действието в СССР на комплексната държавна система за управление на качеството.

Една от най-важните насоки е стандартизацията, отрасловата, междотрасловата и международната. В петгодишния план за развитието на народното стопанство на СССР има специален раздел „Държавна стандартизация на най-важните видове продукция“, според който само през 1973 година ще бъдат разработени повече от 15 000 стандарти и технически условия и ще бъдат презагледани хиляда стандарта, които не задоволително съвременните изисквания.

Вторият елемент на системата е държавната атестация за качество по три показателя: най-високият — на равнището или по-добър от най-добрите световни образци, първи — на равнище, съответствуващо на изискванията на техническия прогрес на страната, втора категория „се дава“ на изделията, които веднага трябва да се свалят от производството.

Самостоятелна в страната се представят за присвояване на най-високата категория (Знака за качество) около 2400 вида изделия — от машини за химическата промишленост до обувки и мебели.

Държавната система за управление на качеството включва и много други елементи — от широкия фронт на изследователските работи до централизираното планиране. Ще дам един пример. През 1973 година съветската металургия ще увеличи обема на производството си с 4 на сто, а капиталовложенията в отрасъла в съответствие с плана ще нарастнат с 22 на сто. Особено маса от тези средства ще отидат за повишаване то на качеството на метала и разширяване на неговия асортимент. Проблемата за качеството стои в центъра на вниманието на партийните и държавните органи в СССР и се разрешава в общодържавен мащаб.

Съветския Север — голям строителен комплекс

На работните карти-схеми на Министерството на съобщенията на СССР е направена поредица от ративна забележка: чуждото село Япранкинто, разположено на брега на Берингово море, е включено в системата на общоюзната междуградска телефонна връзка. До края на годината в междуградската телефонна връзка ще бъдат включени още около сто атоматични централи в съветския Север, съобщил на кореспондент на АПН Евгений МИЧУРИН, главен инженер на управлението на междуградските телефонни централи при Министерството на съобщенията на СССР.

Днешният съветски Север е гигантска строителна площадка. В тундрата и тайгата се строят промишлени комплекси, градове и села. Те се строят, за да включат в системата на съветското народно стопанство нови мощни залежи от желязна руда, каменни въглища, почти всички видове цветни метали, нефт, газ и други.

Според изчисленията на научния секретар на Энергетичния институт на Академията на науките на СССР Александър Кошелев в близките двадесет години населението на северните райони на СССР трябва да нарасне около четири пъти. За това способствуват огромните капиталовложения на съветската държава за усвояването на Севера.

В Съветския съюз се създадена система от научноизследователски и проектантски институти, които разработват методиката за усвояването на северните богатства на основата на съвременните постижения на науката и техниката. Проектирайки големи промишлени възли в районите на залежите на метални руди, на нефт, газ, тези институти предвиждат строго паралелното строителство на предприятия на хранителната промишленост, създаването на совхози, които да осигурят строежите и действащите предприятия с хранителни продукти.

Опитът в създаването на такива промишлени комплекси съветските проектанти и строители натрупаха в „по-близките“ райони на Източен Сибир и Далечния изток. Междутрима известност придоби например Братският лесопромишлен комплекс, чието енергийно сърце стана Братската ВЕЦ на Ангара. А сега в средното течение на тази сибирска река се създава Устимский промишлен район. Негово енергийно ядро ще бъде Устимская ВЕЦ с мощност 4 милиона и 320 хиляди киловата, а суровинна база — запасите от дървесина в тайгата с общ обем около половин милиард кубически метра и няколко големи находища на желязна руда, глин, гонди за добив на алуминий, и каменни въглища. Идва редът на също такава комплексно използване на богатствата на Якутско-Вилуйското газо-нефтенно находище.

В съветската деветилетка (1971—1975 година) са предвидени мерки за създаването на условия за по-нататъшния приток на население в районите на Далечния Изток, Източен Сибир и Север и закрепването на постоянни жители в тях. Набелязани са изпреварващи темпове за развитието на жилищно-битовото и социално-културното строителство.

А. ТОРБАТОВ

Петилетката и благосъстоянието

Съветската държава планомерно и ефективно изпълнява програмата за повишаване на материалното и културното равнище на живота на трудещите се, издигната за деветата петилетка от XXIV конгрес на Коммунистическата партия. Около три четвърти от националния доход, който в сравнение с 1970 година нарасна с 20 милиарда, се използва за потребление.

Основен източник за увеличаване на реалните доходи е повишаването на работната заплата.

През 1971—1972 година бяха увеличени минималната работна заплата, надниците и заплатите на работниците от железопътния транспорт, на механизаторите в селското стопанство, на лекарите и учителите, на възпитателите в детските градини и ясли. Особено около 34 милиона души поизучиха през това време повишението на работната заплата, на пенсията и на стипендиите за ученици.

По структурата на социалистическото общество е такава, че жизненото равнище на човека зависи не само от неговата номинална заплата, но и от помощите и облагаите от обществените фондове. Помощите и облагаите, получени от населението през тези фондове, се увеличиха през миналата година в сравнение с предишната с 6,4 на сто и възлязоха на около 73 милиарда рубли.

На целия свят е известен размахът на жилищното строителство в съветската страна. През годината 11,1 милиона души ставаха новодошци в 2 милиона и

200 хиляди апартаменти. Държавата дава всекидневно на съветските семейства повече от 6000 литра мляко. Това също представлява принос към благосъстоянието на народа.

През изтеклата година стана още по-осезателен похват в съветската икономика към разрешаване на многообразните задачи за повишаване на народното благосъстояние, които са предвидени през петилетката и за по-дълъг срок. Наред с увеличаването на продукцията на различните отрасли, които определят лицето на съвременната икономика — машиностроенето и металообработването, химическата и нефтохимическата промишленост — производството на стоки за културно-битови и домашни нужди се увеличи с 10 на сто.

Разшири се географията, промениха се контурите на съветските нови строежи. Наред с предприятията на тежката промишленост се появяват все повече нови обувни, шивачки, трикотажни, малко преработвателни, захарни предприятия и хлебопекарни. Заедно с увеличаването на доходите на населението, със значителното разширяване на производството на стоки за народно потребление расте и се променя стокооборотът на дребно.

1972 година показва, че д

зната задача на деветата съветска петилетка — да се повишат доходите на населението с 31 на сто — е реална и се изпълнява успешно.

Юрий ШЕБАЛИН



Киев. Дворецът на културата „Украина“.